

Crist i els pobres són inseparables

Romà Casanova, bisbe de Vic

És bo de recordar que el diumenge previ a la solemnitat de Crist Rei de tot el món, per voluntat del sant pare Francesc, és la Jornada Mundial dels Pobres. Aquest any 2022 en celebrem la sisena edició. També és bo de recordar que, en els primers instants del pontificat de Francesc, un germà cardenal li va dir que no s'oblidés dels pobres. I ho ha complert molt bé. Expressió d'aquesta sol·licitud del Papa pels pobres és aquesta jornada. Hem de vetllar que no ens passi per alt, perquè la qüestió dels pobres no és pas una més entre altres. No es tracta d'un tema balder que pot figurar o no en les comunitats cristianes. Ens hi juguem no solament la nostra credibilitat, sinó la nostra mateixa realitat profunda de creients. Crist i els pobres són inseparables. En l'únic cor del creient –com en l'únic cor de l'Església– no poden estar separats Crist i els pobres. Si hi manca un dels dos subjectes, Crist i els pobres, de fet no hi ha res en el cor del qui diu estimar, solament la buidor del qui se cerca a ell mateix.

La raó de l'estima pels pobres i la generositat envers ells és profundament teològica

La raó de l'estima pels pobres i la generositat envers ells no és ni sociològica, ni política, ni merament filantròpica, sinó profundament teològica: l'elecció del Fill de Déu que va voler fer-se pobre perquè en ell nosaltres siguem rics: *Jesucrist es va fer pobre per nosaltres, a fi d'enriquir-nos amb la seva pobresa* (2Co 8,9). I aquesta raó ens compromet encara més, perquè, al mateix temps que ens percuideix més directament, ens allibera. Ens diu Francesc, papa, en el missatge per a la VI Jornada Mundial dels Pobres: «Si Crist es va fer pobre per nosaltres, llavors la nostra vida s'il·lumina

Jornada Mundial
dels Pobres

i es transforma, i adquireix un valor que el món no coneix ni pot donar. La riquesa de Jesús és el seu amor, el qual no es tanca a ningú, sinó que va a trobar-se amb tothom, especialment amb els qui són marginats i privats del que és necessari [...]. Si volem que la vida venci la mort i la dignitat sigui rescatada de la injustícia, el camí és el de Jesús: seguir la seva pobresa, compartint la vida per amor, partint el pa de la pròpia existència amb els germans, començant pels més petits, els qui no tenen el necessari, a fi que es creï la igualtat, els pobres siguin alliberats de la misèria i els rics de la vanitat, ambdues sense esperança.»

Tot mirant la pobresa de Crist i tantes pobreses presents en el nostre món, no podem fer res més que reflexionar sobre què ha de canviar en la nostra solidaritat i en el nostre estil de vida per a poder compartir el poc que tenim amb aquells que no tenen res, per tal que ningú no sofreixi.

